

יז"ל ע"י מוסדות
'שארית ישראל'
ווילעדניק בע"ר
קאראסטין
אוקריינא

שארית ישוראל

דברי תורה
וסיפורים
מרבני
הרה"ק רבי
ישראל
דוב בער
ווילעדניק
זצוק"ל

אור העבודה

פנינים מדברי רבינו בעניני עבודת ה'

איתא בכוונות (ענין הברכות) שגשם עולה בגימטריא שביל עם הכולל, ושביל הוא יסוד אבא, נמצא שהוא בשרשו רחמים גמורים, עיין מה שכתב בזה בפרי עץ חיים (שער הברכות פ"א). והקושיא לפי זה למה נקראים גבורות גשמים. והתירוץ הוא על פי המבואר בכוונות ולפי הנזכר לעיל, שגשם הוא שרשו ביסוד אבא כנ"ל, ומבואר עוד שם שמטר הוא יסוד זעיר אנפין עם הכולל רמ"ח איברים, מנין מטר עם הכולל שהוא בחינת דין שביסוד, דהיינו הה' גבורות).

אשר לכן אם פוגמים חס ושלום ביסוד פגם הברית רחמנא לצלן, אזי הוא העונש גם כן בענין הגשם, ואם הפגם הוא רק מדברים המותרים בלי התקדש במותר, אז העונש הוא חס ושלום מניעת הגשם ועצירת גשמים. ואם הפגם הוא חס ושלום בדברים האסורים, אז העונש בריבוי גשמים שנקרא רוב טובה, ואין יכולים לקבל רוב טובה, והוא מצד שפגמו חס ושלום בריבוי חסדים נפולים, וריבוי הגשמים הוא יותר קללה מעצירת הגשמים.

(עמוד קכו)

אור הפרשה

דברי תורה מרבני על פרשת השבוע

'ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך' (בראשית מד יח)

הפירוש הוא, איש הישראלי צריך לגשת אל ה' יתברך בקירות ובפנימיות הלב, וזהו 'ויגש יהודה' פירוש צריך להתוודות על חטאיו בינו לבין קונו, ויאמר בתפילתו בזה הלשון 'בי אדוני' פירוש, שיהיה על פני צלם אלקים בשלימות, ויהיה בכחי לדבר דיבורים, באופן ש'אל יחר אפך בעבדך' להתנהג עמנו כמדתינו, רק בחינת תחנונים מתנת חנים, אמון.

(עמוד פא)

'ותחי רוח יעקב' (בראשית מה כז)

אמרו רבותינו ז"ל (מכות כד): בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר (חבקוק ב ד): וצדיק באמונתו יחיה, ואמרו רבותינו ז"ל: אל תקרא יחיה אלא יחיה שזהו ענין מה שכתבו: ותחי רוח יעקב וכו', רוחא דמשיחא, וצדיק הוא בחינת צדיק עליון, אתפשטותא דמשיחא בכל דרא ודרא, בחינת צדיק יסוד עולם שעליהם עומד העולם.

(עמוד רכ)

זמני
כניסת
ויציאת
השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
3:43	4:19	3:38	4:14	4:18	4:05	כניסת השבת
5:00	5:36	4:53	5:23	5:21	5:20	יציאת השבת
5:15	5:50	5:06	5:44	5:53	5:57	רביע תם

גשמי ברכה

מותר ללכת ברחוב כשיורדים גשמים אף שאפשר שיירטבו פוזמקאותיו, ולדבר מצוה מותר אף להיכנס לכתחילה לתוך מים.

ולכן מותר לאדם להיכנס לתוך שלולית מים כשהולך לדבר מצוה, כגון: תפילה, שיעור תורה או כיבוד אב ואם וכדו', אבל שלא לדבר מצוה אסור.

מותר לרוץ בשבת מחמת גשמים או רוח סערה, ויש שכתבו שצריך שיהא ניכר בריצתו שהוא מחמת הגשמים. ולפי"ז יל"ע אם מותר לרוץ טרם התחיל הגשם.

אין לנער בגד רטוב שירדו עליו גשמים משום איסור סחיטה, ובפרט כשמקפיד ע"ז או שמנער בחוזק שאז אסור לכו"ע.

מעיל או שטריימל המיועד לצאת בגשם - מותר לנער בקל ולא בחוזק.

מעיל גשם או ניילון לכובע וכדו' - מותר לנער אף בחוזק, כי אין בו כלל איסור סחיטה.

ומכל הנ"ל מובן היטב ענין סדר התפלה, מתחלה בבחינת אור ישר מעילא לתתא, מנקודת החכמה להגיע לבחינת נקודת הלב, ואז הוא מתתא לעילא בבחינת אור תורה, נעוץ סופן בתחילתו בשרש ומקור שהוא בחינת עומק אחד, לבד לעצמותו ומהותו יתברך לבדו שנקרא אליו ולא למדותיו, ובחינת אור ישר הוא נקרא מיין דוכרין, ואור חוזר נקרא מיין נוקבין, ובחינת אור חוזר שהוא מתתא לעילא הוא לשורש ומקור האמיתי, שהוא בסוד כתר, להתקשר ולהתעלות לבחינת אור אין סוף ברוך הוא לבדו, שהוא בחינת עומק א' לבד כנ"ל, והוא מצד סוף מעשה דווקא.

ואמנם כל זה באופן חסידים הראשונים שהיו שוהין [שעה אחת קודם התפילה] (ברכות ל:), להמשיך מעילא לתתא רק שלא כל מוחא סביל כל דא, לכן בכלל צריך להתחיל דוקא מקודם הכנעה והבדלה ואחר כך המתקה.

(עמוד לב)

הרה"ק ר' מנחם מנדל מווישווא בהרה"ק ר' ישראל מוויזניץ זצ"ל

יום ג' י"ד טבת - הרה"ק ר' לוי יצחק מסטעפין בהרה"ק ר' יוסף מאוסטילא זצ"ל

יום ד' ט"ו טבת - הרה"ק ר' רפאל מבערשיד ב"ר יעקב יוקל זצ"ל

הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנא בהרה"ק ר' איתמר זצ"ל

יום ו' י"ז טבת - הרה"ק ר' אפרים פישל מסטריקוב ב"ר יוסף יהודה לייב זצ"ל

הרה"ק ר' אריה לייבוש מוויניצא ב"ר חיים אריה דבי עילאה זצ"ל

יום שבת קודש י"א טבת - הרה"ק ר' יהושע מדז'יקוב ב"ר מאיר זצ"ל

הרה"ק ר' דוד מזלטיפולי בהרה"ק ר' יוחנן מראחמסטריווקא זצ"ל

יום א' י"ב טבת - הרה"ק ר' משה הלוי מפשעווארסק ב"ר יצחק אור פני משה זצ"ל

הרה"ק ר' מרדכי חיים ב"ר יודא לייב מסלונים זצ"ל

יום ב' י"ג טבת - הרה"ק ר' משה מלעלוב בהרה"ק ר' דוד זצ"ל

**לקראת יומא דהילולא
של הרה"ק רבי פישל
מסטריקוב זי"ע**

ומה שראה הסבא קדישא שהעיר סטריקוב עומדת בסכנה כך הוה, שאחר איזה ימים נתהווה שריפה גדולה בעיר סטריקוב ונשרפו ר"ל כמעט כל בתי העיר, ד' ישמרנו ויצילנו מכל רע אמנו.

בעת שהייתה החתונה הגדולה באוסטילא, אשר נאספו שם הרועים רועי ישראל כמעט כל הצדיקים הק' בדור ההוא, היה גם הסבא קדישא הרבי ר' פישלי מסטריקוב זי"ע מן הקרואים לבוא שמה על החתונה, וכבר היה מוכן לנסוע. וכשבא יום המוגבל להנסיעה התחיל לעשות הכנות לזה והלך לטבול עצמו במקוה.

מסופר, שפעם בא איש עני ואביון לפני הרה"ק רבי פישל מסטריקוב זי"ע והתאונן על מצבו הרע, ונכמרו רחמי הרבי על החסיד וצוה לו לקנות כרטיס הגרלה, ובירכו שיתעשר מזה עושר רב, הלך הלה ובשמחה רבה רכש לעצמו כרטיס הגרלה אך למרבה הפתעתו לא זכה בכלום, משנודע על כך להרה"ק מסטריקוב התפלא גם הוא ואמר: "אם דברי אינם מתקבלים בשמים, נמצא איפוא שאיני רבי!", ומיד הורה לסגור את דלתו ולא להכניס אליו חסידים מכאן והלאה.

אך כאשר שב מהמקוה אמר לאנשיו כי מתחרט ואינו נוסע, ובקשו ממנו להגיד להם הטעם שנשתנה הדבר אצלו אשר כבר היה מוכן לזה, והשיב להם כי נאמר לו במקוה שהעיר סטריקוב עומדת בסכנה גדולה, לכן איך יסע מכאן ויניחם בסכנה.

משנודע הדבר להרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסחא זי"ע, שהיה מפורסם כחכם ופיקח גדול, והבין שהעולם צריכים לרבי כמו רבי פישל, ארוז את חפציו ויצא לדרך כדי לפגוש את הרה"ק מסטריקוב ולפייסו, משגהיע לסטריקוב ופגש בו, פתח ושאל: "הנה בתפילה אומרים קודם תפילת שחרית 'ומי בכל מעשה ידיך וכו' אשר יאמר לך מה תעשה ומה תפעל' הרי שאין שום בריה שיכולה לומר להקב"ה מה לעשות, והנה בגמרא מו"ק טז: אמרו על הכתוב שמואל ב' כג, ג 'אמר אלקי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם יראת אלקים - מי מושל בי צדיק שאני גוזר גזירה ומבטלה', וזה לכאורה סותר להאמור שאין מי שיאמר להקב"ה מה לעשות, הוא מותיב לה והוא מפרק לה, שבודאי יש כח ביד צדיק לגזור גזירה והקב"ה מקיימה, אך אין הצדיק יכול לומר איך יקיימה השי"ת."

ואז ערך הסבא קדישא מכתב לכבוד קדושת המחוננים ונתן המכתב ביד אחד העומדים לפניו, ה"ה הרה"ג הצדיק ר' משה אקאנווסקי זצ"ל, חתן הרה"ק ר' חיים אורבאך אבד"ק לונטשיץ (שהיה מנכבדי חסידי סטריקוב) והיה אחר כך גם כן מיקירי חסידי רבינו הק' מזיכלין זי"ע, שאותו שלח לאוסטילא. ותוכן המכתב היה ברכת מזל טוב לזוג ולמחותנים ולכל הנאספים. ובסוף המכתב תירץ את עצמו על שלא היה ביכולתו לבוא בעצמו על החתונה מטעם הנ"ל שרואה שעירו סטריקוב עומדת בסכנה גדולה.

ובזאת סיים הרה"ק מפרשיסחא: "אם הרבי יגזור על אדם שיתעשר בודאי יסוב השי"ת כל הסיבות שהלה ירויח הון עתק, אך עכשיו שאמרתם להקב"ה באיזו דרך יתעשר לא נתקבלה הבקשה", הוטבו הדברים בעיניו ונתפייס, ופתח את דלתו כמקודם.

וגם כתב פריסת שלום לכבוד ראש המחוננים הגה"ק אור עולם אבד"ק אפטא מחבר סה"ק אוהב ישראל, ובירך אותו בברכה מיוחדת שהשי"ת ישמור אותו מכל מכשול, הרה"צ ר' משה ז"ל הנ"ל לקח את המכתב ונסע לאוסטילא.

סיפר הנגיד החסיד מו"ה אהרן דרייהארן ע"ה מעיר לאדז, שזקינו אבי אמו היה דר בסטריקוב, והיה מתפלל בבית מדרשו של הסבא קדישא הרה"ק רבי פישל מסטריקוב זי"ע. פעם אחת בימי החול כשהיה עומד ומתפלל בבית מדרשו שם, בא אליו הסבא קדישא במרוצה, ואמר לו, רוץ נא מהר בחיפזון לסיסארקי שזה הוא כפר סמוך לסטריקוב כשני פרסאות, כי שומע אנכי שצועק שמה מישהו בקול.

והנה כידוע שאז באוסטילא חוץ מהצדיקים שבדור נאספו שמה כמה אלפים ורבבות מישראל, עד שגם בתוך העיר לא היתה היכולת לבוא שם מחמת דוחק אנשים הרבים. וכבוא הרה"צ הר"מ הנ"ל דחק את עצמו כמה שעות במסירות נפש ממש עד שהגיע בתוך העיר סמוך לבית אשר שם ישבו הצדיקים ומלכם בראשם הוא הקדוש בעל ה"אוהב ישראל".

ומתחלה לא הבין כלל בחושבו איך יכול להיות הדבר לשמוע קול צעקה ממרחק שני פרסאות, אך הסבא קדישא הפציר בו מאד, ויקם וילך במהירות לכפר הנ"ל, ויהי כבואו שמה באה לנגדו בתו ילדה בת י"ב שנים, שהיא היתה אח"כ אמו של ר' אהרן הנ"ל, וספרה לו כי ת"ל ניצלת ממות לחיים, כי זה כמו ב' שעות שהיתה עומדת בריחיים דשם קרוב אצל האופנים כל כך, עד שבגדיה נסתבכו באופן הסובב ומגלגל, והאופן לקח אותה והגביה למעלה, והתחילה לצעוק בקול גדול עד שבאו אנשים ובקושי גדול הצילו אותה בלי שום נזק כלל חלילה.

ואז החל לצעוק בכל כוחו שהוא שלוחו של הסבא קדישא מסטריקוב ויש לו מכתב מאתו למסור ליד קדשו של האוהב ישראל, כי כן פקד עליו הס"ק זי"ע שימסור ממש לידי קדשו של האוהב ישראל זי"ע, ומשום כבודו של הסבא קדישא הניחו אותו להיכנס להבית לגשת אל הקודש בעל ה"אוהב ישראל" ושאר הצדיקים, ומסר המכתב ממש לידי קדשו, והאוהב ישראל קרא המכתב בקול מילה במילה.

ואז ראה והתבונן בדברי הסבא קדישא זי"ע שהזהירו בתוקף גדול לומר לו רוץ תיכף שמה, הוא מחמת שהרגיש ברוח קדשו מה שנעשה עם בתו בכפר שמה, הזהירו לרוץ לקראתה להשיב את נפשה בראיית פני אביה.

וכשהגיע למה שכתב הס"ק שאין יכול לנסוע מביתו מטעם שעיר סטריקוב עומדת בסכנה גדולה, התחיל האוהב ישראל לשחוק בשחוק של שמחה, ואמר בלשון תמיה "ראו נא, עד כמה תוכל הסכנה להיות כל כך גדולה, הלא כמה גדולה כל העיר סטריקוב", וכל הצדיקים בשמעם המילי דבדיחותא אשר יצא מפי קדשו, שחקו כולם.

ואחר כך קרא הלאה עד שהגיע לפריסת שלום שכתב הסבא קדישא אליו שמברכו שהשי"ת ישמרהו מכל מכשול, ואז נתלהב האוהב ישראל בהתלהבות דקדושה ואמר: "שמעו נא וראו את גודל כוחו של האי סבא קדישא מסטריקוב, הוא רואה שמה כל מה שנעשה פה". והמעשה כך היה שכאשר בא הקדוש בעל אוהב ישראל לחדר אשר ישבו שמה כל הצדיקים, הלך הוא הקדוש בעצמו להדליק מנורה של שמן לכבודם, ובתוך כך נפלה חתיכת פתילה דולקת על ידו הקדושה ונכונתה, ועל זה כתב לו הסבא קדישא שהשי"ת ישמרהו מכל מכשול.

סיפורים ועובדות מרתקות שזכינו לשמוע מאחד ממארגני הנסיעות לציון רבינו הק

לרגל גליון ה'מאה'

נסענו אל הרבי מרימניץ זי"ע וביקשנו ממנו ברכה וישועה לאימנו החולנית, אמר לנו הרבי: למה אתן לא נוסעות אל הצדיק? [-לציון רבינו הק']. שמעו האחיות בקול הרבי ונסעו ברכבת נסיעה ארוכה עד שהגיעו לווילעדניק.

שם שרר קור מקפיא, וירד שם שלג שהגיע עד לאף... כשנכנסו לאהל הציון הק' ראו שעומדת שם אשה עם בתה, שאלו אותה האחיות: מה את מחפשת בקור כזה בציון הרבי? ענתה האשה: שהילדה טבלה בנהר כדי להתרחץ והצטננה מאוד עד שלקתה בדלקת ריאות חריפה. נסעה האמא עם בתה לבית החולים בעיר קייב, ושם אמרו שמצבה קשה מאוד וסגרו אותה בחדר ואף אחד לא היה יכול להיכנס אליה.

האמא עמדה מתוך לחדר ובכתה בכי תמרורים. עברה שם אחות יהודיה ושאלה אותה למה היא בוכה, ענתה האשה שבתה סגורה בחדר הסמוך במצב קשה מאוד.

אמרה לה האחות: המתני לי ותראי את ישועת ה'. האחות אצה רצה לביתה והביאה משם שמן שהיה מונח על ציונו הקדוש של רבינו [כדרך שנוהגים המוני ישראל עד היום הזה להניח שמן ומטבעות על הציון הקדוש לסגולה ושמירה, וישנם הרבה שנושעו ע"י שמן ומטבעות אלו], וסכה את השמן על גופה של הילדה תוך בכיות שתיוושע הילדה בזכות הצדיק.

ואכן, סיימה האשה לספר לשלש האחיות, הילדה התרפאה, והנה היא באה איתי בכל שנה לציון רבינו, ואני אף נוהגת להביא י"ש ומזונות לבאים על הציון.

השעה הייתה מאוחרת מאוד בלילה, ושלוש האחיות התארחו אצל גויי העיירה [שנוהגים לארח בביתם את הבאים אל הצדיק. אגב, גם גויי הסביבה באים בהמוניהם אל ציון הצדיק בכל עת צרה וצוקה].

ואני, מספרת מרת גיטלמן, ראיתי בחלומי שהצדיק בא אלי ואומר לי: דעי לך שאימך תבריא במהרה, ועוד תכניס את כולכן לחופה. למותר לציון שכדברי הצדיק כן היה.

להלן כמה סיפורים ששמענו מפיו של הרה"ח ר' אברהם מאיר שווארטץ שליט"א מארה"ב, שמארגן כבר למעלה משלושים שנה נסיעות לציון רבינו הק' זי"ע.

בנסיעות הראשונות לציון הקדוש היו זקוקים לויזה כדי להיכנס לאוקראינה, ולכן חברי הקבוצה שרצו לנסוע היו צריכים להביא לרשויות את הפספורט ותמונה ושאר מסמכים כדי לקבל את הויזה. במשרדי הרשויות הבחנתי במישהו שאחז בידו פספורט ומסמכים שאינם שלו, ולא הבנתי למה האיש בעצמו לא בא לסדר את הויזה.

אחר כך נתברר לי שיהודי זה החזיק בפספורט ובמסמכים של דודו, שלא נפקד בזרע של קיימא במשך 18 שנים (!), הוא כבר דרש אצל כל הרופאים המומחים ואף אחד מהם לא העלה לו מזור, והוא עצמו כבר היה לאחר ייאוש, הוא היה שבור ורצון, עיניו היו כבויים, והוא לא האמין שיש סיכוי בעולם שהוא יביא ילדים לעולם.

אבל אחיינו הפציר בו שיסע לציון רבינו הק' בווילעדניק, אבל הוא לא הסכים באומרו שכבר אין תקוה, אבל אחיינו אירגן לו את כל מה שצריכים לנסיעה, והוא הסכים לנסוע. הנסיעה הייתה קשה ומפרכת, חיכינו בגבולות במשך כמה שבועות, עד שבסוף הגענו לציון המוציאת.

לאחר פחות משנה התבשרנו שנולד לו בן זכר למזל טוב. וזאת על אף שהוא לא האמין כלל, ואף לא עשה שום השתדלות לבא אל הציון... יש לציון שבאותה נסיעה השתתף גם יהודי שלא נפקד בזרע של קיימא במשך ארבע שנים, וגם הוא נפקד בשנה זה למזל טוב.

עוד מספר רבי אברהם מאיר: באחת הפעמים כשפרסמתי אודות הנסיעה לציון רבינו הק', התקשרה אלי אשה בשם גיטלמן, וחזקה את ענין הנסיעה, ואמרה לי שהיא עלתה מאוקראינה לארצות הברית, וכשהייתה עדיין באוקראינה הן היו שלוש אחיות ואמא, באחד הימים חלתה האמא אנושות, והרופאים התייאשו מלרפאותה.

המשך השיחה המרתקת תופיע אי"ה בגליון הבא

לקראת יומא דהילולא של רבינו זי"ע

להצטרפות לרשימת התפוצה, ושליחת דברי תורה או סיפורים מרבינו הק' ניתן לפנות לכתובת msheiris2022@gmail.com